

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίννης»

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Ι. ΊΔΙΑ ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ — ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΑΣΘΙΝΟΣ — ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ — Ε. ΓΑΛΑΝΗΣ
ΣΠ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΠΑΝ. ΦΕΡΜΠΟΣ — Χ. ΑΝΝΙΝΟΣ — ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ
Ι. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ — Α. ΣΚΑΛΙΔΗΣ — Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — Ι. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.
Διὰ δὲ τὰ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ: Ν. Π. ΠΑΡΙΣΗΣ — Α. ΚΑΛΑΙΒΟΚΑΣ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ:

Ἐν Ἀθήναις: δρ. δ. ταῖς ἡμέραις 6, τῷ ἐξωτερικῷ 10
ΦΥΛΛΑ προηγουμένα λεπτὰ 20.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' αὐθιγᾶς εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοστέχου καὶ χαρτονομισμάτων
παντὸς ἔθνους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἡ Βασίλισσα Μαρτῶ, (μετὰ εἰκόνας) μυθιστορ' α. Δουμά. (Συνέχεια). — Κιλοδοκίης: ὁ Παλλεγκιώτης, ἀγγλικὸν διήγημα, μετὰφρ. Ι. Ίσιδωρίδου Σκυλίτση. (Συνέχεια καὶ τέλος). — Ὑπόβητος: Κωμωδία, διήγημα Α. Καντ, μετὰφρ. Ἀγγέλου Βλάχου. (Συνέχεια). — Ἡ Δουομένη Χινοῦμισσα, μυθιστορία Λεῖλα; Χινοῦμ. (Συνέχεια). — Ἡ Ἠλικία τῶν γυναικῶν ὑπὸ Ἰ. Μ. Δαμβέργη.

Εἶσαι σό, Γαλλόνη; ἤρώτησεν ὁ δούξ χαμηλῇ τῇ φωνῇ. [Σελί: 11].

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΤΩ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

[Συνέχεια ὅδε προηγουμένων φύλλον].

Καὶ ὅμως, μεθ' ὅλην τὴν ἰσχυρὰν ταύτην προστασίαν, ἡ ὥραια Καρλόττα ἀντέσχεν ἔτι, ὅπερ συνέτεινεν εἰς τὸ ν' αὐτήσῃ τὸ πρὸς αὐτὴν πάθος τοῦ Βεακρῶ. Ὁ Ἑρρίκος ἐπὶ τέλους, ἀντὶ νὰ μεταβῇ παρὰ τῇ νύμφῃ, μετέβη παρὰ τῇ ὥραια Καρλόττῃ, ὅπερ ἰδόντες οἱ αὐλικοὶ ἀπεσύρθησαν, ὅπως ἀφήσωσιν αὐτοὺς ἐλευθέρους· ὥστε καθ' ἡν στιγμὴν

ἡ Μαργαρίτα τοῦ Βαλοῦ καὶ ὁ δούξ τῆς Γκιζης ἀντήλλαξαν τὰ μυσηριώδη λατινικά των, ὁ Ἑρρίκος ἤρριξε γαλλιστί, καίτοι μετὰ γασκωνικῆς προφορᾶς, τὸν ἐπόμενον μετὰ τῆς δεσποίνης τῆς Σώθης διάλογον·
— Ἀ! φίλη μου, ἦλθες ἀκριβῶς καθ' ἡν στιγμὴν, μαθὼν ὅτι ἡσθένεις, εἶχον ἀπολέσει πᾶσαν ἐλπίδα ὅτι θὰ σὲ ἰδῶ.

— Ἡ Μεγαλειότης σὰς, ἀπήντησεν ἐκείνη, ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόλεια τὴν ἐλύπει;

— Τῇ ἀληθείᾳ, τὸ πιστεύω, ἐπανάλαβεν ὁ Βεακρῶς. Ἀγνοεῖς ὅτι κατὰ μὲν τὴν

ἡμέραν εἶσαι ὁ ἥλιός μου, κατὰ δὲ τὴν νύκτα ὁ ἀστήρ μου; Σὲ βεβαίω, ἡμὴν ἐν πλήρει σκοτίᾳ, ὅτε αἰφνης ἐπιφανεῖσα ἐφώτισας τὰ πέριξ.

— Τότε παίζω κακὸν παιγνίδιον πρὸς τὴν Ὑμετέρην Μεγαλειότητα.

— Τί ἐννοεῖς μετὰ τοῦτο, φίλη μου; ἤρωτησεν ὁ Ἑρρίκος.

— Ἐννοῶ ὅτι ὅταν ἔχη τις εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὴν ὥραιότεραν γυναῖκα τῆς Γαλλίας ἐν καὶ μόνον πρέπει νὰ ἐπιθυμῇ, τὸ σκότος, διότι ἐν αὐτῷ εὐρίσκει τὴν εὐτυχίαν.